

2021.09.03. Bibliaóra

Előfohász: „Ó, Uram, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre! Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából!” (Zsolt 22,20-21) Ámen

Ének: 81:1-18 „Örvendezetek az erős Istennek...”

Előima: Kegyelmes Istenünk!

Köszönjük Neked, hogy Te ma alkalmat készítettél az örvendezésre. Köszönjük, hogy a megkeményedett, gyűlölettel és ellenségeskedéssel teli világban mi ma úgy lehetünk Előtted, mint, akik nem arra akarnak figyelni, ami körülöttük zajlik, hanem arra, ami bennük. Így szagatjuk ma meg előtted a szívünket, és könyörgünk a Te kegyelmedért, hogy vedd el mindazt, ami keserűséggel és békétlenséggel szötte át ennek a hétnek a napjait és jöjj közénk Szentlelked erejével, s adj igaz bűnbánatot. Kérünk, Szentlelkeddel áldj meg őszinte Rádfigyeléssel, olyan igehallgatással, amelyben nem a másik életében turkálunk, hanem kérjük, hogy mutass Rá azokra a bűnökre, amelyek megemésztik kapcsolatainkat Veled és egymással. Szentlélek Isten légy jelen közöttük, segíts abban, hogy szívünk az a hely legyen, ahol Igéd elvégzi áldásos munkáját. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen.

Ószövetségi ígerész: 2Kir22

„¹Nyolc éves volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Jedídá volt, Adájá leánya, Bockatból. ²Azt tette, amit helyesnek tart az ÚR. Mindenben ősatyjának, Dávidnak az útján járt, és nem tért el arról sem jobbra, sem balra. ³Jósiás király tizennyolcadik évében történt, hogy a király elküldte Sáfán kancellárt, aki Acaljáhú fia, Mesullám unokája volt, az Úr házába ezzel a megbízással: ⁴Menj el Hilkiájá főpaphoz, hogy szedje össze az Úr házában összegyűlt pénzt, amit az ajtóőrök gyűjtöttek a néptől. ⁵Adják oda azt az Úr házában levő munkások felügyelőinek, azok pedig adják át a munkásoknak, akik az Úr házában vannak, hogy javítsák ki a templom rongálódásait: ⁶az ácsoknak, az építőknél és a kőműveseknek. Vásároljanak faanyagot és faragott köveket a templom kijavításához. ⁷De nem kell őket elszámoltatni azzal a pénzzel, amit nekik átadnak, mert hűségesen fognak eljárni. ⁸Egyszer csak így szólt Hilkiájá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam az Úr házában! És odaadta Hilkiájá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el. ⁹Ezután Sáfán kancellár a királyhoz ment, és jelentést tett a dolgról a királynak. Ezt mondta: Szolgáid összeszedték a templomban található pénzt, és odaadták az Úr házában levő munkások felügyelőinek.

¹⁰Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is, hogy Hilkijjá főpap egy könyvet adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a királynak. ¹¹Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszaggatta a ruháját. ¹²Majd ezt a parancsot adta a király Hilkijjá főpapnak, Ahikámnak, Sáfán fiának, Akbórnak, Mikájá fiának, meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari emberének: ¹³Menjetek, kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra gyulladt ellenünk az Úr, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tették meg mindazt, ami élénk van írva. ¹⁴Hilkijjá főpap, Ahikám, Akbór, Sáfán és Aszaja tehát elment Hulda prófétanőhöz, aki Sallúmnak, Tikvá fiának, Harhasz unokájának, a ruhák őrizőjének volt a felesége, és Jeruzsálem új városrészében lakott; és beszéltek vele. ¹⁵Hulda így szólt hozzájuk: Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Mondjátok meg annak az embernek, aki hozzám küldött benneteket: ¹⁶Ezt mondja az Úr: Én veszedelmet hozok erre a helyre és lakóira, annak a könyvnek minden igéje szerint, amelyet Júda királya elolvasott. ¹⁷Mert elhagytak engem, és más isteneknek tömjéneztek, hogy bosszantsanak engem kezük mindenféle csinálmányával. Ezért gyulladt fel lángoló haragom ez ellen a hely ellen, és nem alszik ki! ¹⁸De mondjátok meg Júda királyának, aki azért küldött benneteket, hogy megkérdezzétek az Urat: Ezt mondja az Úr azokról az igékről, amelyeket hallottál: ¹⁹Mivel meglágyult a szíved, és megaláztad magad az Úr előtt, amikor meghallottad, hogy mit jelentettem ki erről a helyről és lakóiról, hogy milyen pusztulás és átok vár rájuk, megszaggattad ruhádat, és sírtál előttem, ezért én is meghallgatlak! - így szól az Úr. ²⁰Ezért őseid mellé foglak tétetni, békességgel kerülsz sírodba, és nem látod meg azt a nagy veszedelmet, amelyet erre a helyre hozok! És megvitték a választ a királynak.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jósiás király egy olyan korban kezdi el uralkodását, amikor Asszíria hatalma meggyengül és már nincs hatalma beleszólni az ország belső ügyeibe. Így Jósiás lehetett az az uralkodó, aki végre elkezdhetette intézni az ország belső dolgait, s látjuk, hogy amit csinált az nem egyszerűen hatalmának érvényre juttatása, hanem ott élt benne a remény, hogy a dávidi királyságot még nem kell elfelejteni, mert elkezdődhet egy helyreállítás. Azt tette, amit helyesnek látott az Úr. Nem emberek, főpapok és kortársak irányából jön a támogatás. Hanem az Úr volt az, aki látta célját, élete minden területén Dávid útján járt és nem tért el attól sem jobbra sem balra. Az uralkodók közül korábban Ezékiásról olvastunk hasonlót: uralkodásának kezdete, anyja neve és élete útjának minősítése az Úr által.

A Jósiás név jelentése: az Úr oltalmaz. Ez alatt az oltalom alatt az általa végrehajtott reformációban szakítani akar a kultikus életet is meghatározó asszír uralom maradványaival és a pogányság emlékeivel. Jósiás kereste, hogy mi az, ami helyes az Úr szemében. Közeledve az Úrhoz, az Úr is közeledett hozzá. Keresett hát talált. Kutatta az Úr akaratát és Úr további olyan útmutatást adott, ahol nem sántikálva és bicegve vitte tovább királyságát, hanem irányt mutatott neki és a vezetett népnek. Mert minden időben áldás vagy átok lehet egy vezető. Minden időben befolyásolja a nép életét az, hogy uralkodója mit keres, minek vagy kinek hódol. Minden időben a látszat alatt a belső ügyek rendezése a mérvadó, s ha a királlyal-a vezetővel gond van ott rothadni fog a nép is, a közösségre hatással lesz, hogy mit enged be az uralkodó a kultikus életbe. Láttuk Ámón rövid uralkodásának idejét.

A folytatásban újra arról olvashatunk, hogy milyen formában kezelték a templomi perselypénzt. Korábban Jóás király uralkodása alatt van erről egy híradás. Az Úr házában összegyűlt összeget odaadták a munkásoknak, akik hűségesen sáfárok voltak vele és fontos volt számukra, hogy az Úr hajléka rendben legyen. Meglátva a rongálódásokat megtettek mindent ezek a mesterek, hogy az Úr hajlékán ne legyen hiba, de elmaradt az elszámoltatás. Az Isten iránti hűség megmutatkozott ebben is, hogy egy közösség pénzét, a nép adományát úgy használták fel, hogy nem a főpap, az ajtóőrök, a király vagy a munkások zsebe dagadt, és szívódott fel látszat nélkül a nép adománya, miközben senki semmit nem csinált és a jutalom pedig befolyt, az épület pedig tönkre ment.

Hanem nagy áldás azt látni, hogy a templom volt az első, az Úr hajléka volt kijavítva. A megbízatás fentről jött, ezzel is minősítve Jósiás értékrendjét.

Ezután megtörtént a Törvénykönyv megtalálása. Törvénykönyv-a héber *tóráh*- útmutatást jelent. A következő útra vonatkozó útmutatás. Volt idő, amikor a zsidóság Mózes 5. könyvét nevezte így. Itt a Deuteronomium vagy annak egyes részeinek megtalálásáról van szó. Az Úr törvényét ismételte meg. A törvénykönyv szerzői az asszír megszállás alatt azok a lévíták lehettek, akik még őrizték a hitet és reménykedtek. Nincs híradás arról, hogy hogyan kerülhetett a templomba ez a könyv. Volt egy olyan szokás a keleti népeknél és Izráelben is, hogy a szent könyvek eredeti példányait a templomban őrizték.

5Móz 31,26: „²⁶Fogjátok ezt a törvénykönyvet, és tegyétek Isteneteknek, az Úrnak a szövetségládája mellé, hogy ott tanúskodják ellened.”

A törvénykönyv tartalma, amikor megcélozták a király fülét és egyben szívét, rádöbbsent arra, hogy nem úgy éltek és nem úgy szolgálták az Urat, mint ahogy azt ő tőlük elvárja. Úgy cselekedett Jósiás, ahogyan Úr kérte tőle. Élő és ható lett számára Isten Igéje. Megszaggatta

ruháját és rögtön parancsot adott arra, hogy kérdezzék meg az Urat mit jelentenek ezek az igék. Jeruzsálemben élt egy próféta, és elmentek hozzá.

Hulda próféta átélte a Manassé alatti prófétaüldözések idejét. Manassé bűne miatt az Úr már korábban végérvényesen döntött Júda sorsáról: 21,10-15: „¹⁰Akkor így szólt az Úr szolgálói, a próféták által: ¹¹Mivel Manassé, Júda királya ilyen utálatos dolgokat követett el, gonoszabbakat mindazoknál, amiket előtte elkövettek az emóriak, sőt bálványai révén Júdát is vétekbe vitte, ¹²ezért így szól az Úr, Izrael Istene: Én olyan veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy belecsendül mind a két füle annak, aki csak hallja! ¹³Jeruzsálemet is azzal a mérőszinórral mérem, amellyel Samáriát, és azzal a mérőóonnal, amellyel Aháb házáat. Kitörölöm Jeruzsálemet, ahogy kitörlik a tálát: kitörlik, és aztán leborítják. ¹⁴Eltaszítom örökségem maradékát. Ellenségei kezébe adom, minden ellenségének a prédája és martaléka lesz, ¹⁵ mivel azt tették, amit rossznak látok, és folyton bosszantottak attól a naptól fogva, hogy őseik kivonultak Egyiptomból, egészen mindmáig.” Semmi sem változtathatja meg az Úr kimondott ítéletét.

Hulda hasonlóan veszedelmet hirdet. Félelmetes olvasni a nép jövőjéről. Az Úrtól való elfordulás ítéletet von maga után. De annak is küld egy üzenetet, akinek fontos az Úr Igéjének jelentése. Szíve állapotára, ruhája megszaggatására és könnyeire tekintve békés életet hirdet a királynak. Az Úr megkönyörült rajta, kegyelmében részesíti. Helyesnek tartja az Úr Jósias tetteit. S ennek eredménye, hogy nem az ő uralkodási ideje alatt következik be Jeruzsálem és Júda pusztulása. Az Úr megoltalmazza azt, aki az ő útján jár.

Ének: 153: „Ó mely boldog ember az...”

Újszövetségi ígerés: Mk 14,53-65

„⁵³Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpapok, a vének és az írástudók is mind. ⁵⁴Péter távolról követte őt, be egészen a főpap palotájának udvarába, és ott ült a szolgálakkal, melegedett a tűznél. ⁵⁵A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák; de nem találtak. ⁵⁶Sokan tettek ugyan ellene hamis tanúvallomást, a vallomások azonban nem egyeztek. ⁵⁷Ekkor előálltak néhányan, és ezt a hamis vallomást tették ellene: ⁵⁸„Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom a kézzel alkotott templomot, és három nap alatt mást építek, olyat, amit nem emberi kéz alkotott.” ⁵⁹De vallomásuk így sem egyezett. ⁶⁰A főpap ekkor középre állt, és megkérdezte Jézustól: „Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?” ⁶¹Ő azonban hallgatott, és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte őt a főpap, és így szólt hozzá: „Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?” ⁶²Jézus ezt mondta: „Én vagyok, és meglátjátok az

Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőiben.”⁶³ A főpap erre megszaggatta a ruháit, és így szól: „Mi szükségünk van még tanúkra? ⁶⁴Hallottátok az istenkáromlást. Mi a ti véleményetek erről?” Azok pedig együttesen kimondták az ítéletet, hogy méltó a halálra. ⁶⁵Akkor némelyek elkezdték őt köpdösni, arcát betakarni és ütlegelni őt, és ezt mondták neki: „Most prófétálj!” A szolgálak is arcul verték őt.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus a teljes nagytanács előtt áll. Azok előtt az emberek előtt, akik eredetileg arra rendeltettek, hogy az isteni igazság őrei legyenek a nép előtt. Főpapok, vének, írástudók-a „nagy”magukat tökéletesnek és hibátlannak tartó krém. A beteg és megsorvadt közösség, akiket már megemésztett az irigység és annak a módnak a keresése, hogy hogyan mehetnek Jézus ellen, hogyan ölhetik meg csellel. Itt már valaminek történnie kell végre...bizonyítékot keresnek, s ha kell minden eszközt bevetnek: hazugság, hamis vád, pénz, sötét éjszaka, kérdések, amikre válaszokat várnak-mindegy mi, csak végre történjen már valami..., hogy végre bele tudjanak kötni..., meg tudják alázni és halálra tudják adni az Úr Jézust.

Éjszaka lett összehívva a nagytanács, a főpap palotájában találkoztak, s meglett a létszám, az elegendő ember ahhoz, hogy megszülessen a végleges gonosz ítélet, érdekes módon már még hamis tanúkat is sikerült addigra beszerezni. Az Isten szolgálatában élők az Isten Fia ellen mennek.

Mert, ahogyan egy jó cél vezetni tudja az embert abban, hogy megtegyen mindent annak elérése érdekében, addig itt láthatjuk a 14. fejezetet végigolvasva, hogy egy rossz cél mire képes az emberrel, egy közösséggel és hogyan darálja be a gonosz azokat az embereket-vezetőket, akik engednek a rossz célnak.

A rossz cél jelen esetben a halál, Jézus Krisztus halálra adása. Ami nevetséges az egészben az az, hogy már ők rég döntöttek erről. (Mk3,6;11,18;12.12;14,1) Mégis megy a nagy ördögi színjáték... nagy színészi vénával ajándékozta meg mai napig a gonosz fogságban tartottjait. A törvényesség látszatát akarják fenntartani. Ezzel is igazolni akarják saját rossz tetteik helyességét. A sok külsőség, a mintha betartanánk a törvényeket, a látszat..., s olyan jó, hogy az Úr minden szándék mögé belát. A stratégiák és a taktikák nagy mesterei a gonosz vezetettjei, s azt gondolják mindenki előtt egy lépéssel előrébb járnak, csak arra nem gondolnak, hogy van, aki befolyásolja minden esemény végkimenetelét.

Elkezdődött a bizonyítékok keresése Jézus ellen.

Még hiányoztak a tanúvallomások, s az írástudók tudták, hogy mit kér az írás.

5 Móz 17,6 „⁶Csak két vagy három tanú vallomása alapján szabad valakit halálra ítélni; egy tanú vallomása alapján nem szabad.”

Korábban az ószövetségben már elhangoztak olyan utalások, amelyekre az evangélista hamisnak tartja a tanúvallomásokat.

Pl. Zsolt 27,12: „¹²Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek.”

Ellenben az 58. versben elhangzott mondat elhagyja korábban Jézus ajkát. De szó sincs benne arról, hogy Jézus maga fogja felépíteni a templomot.

Mk 13,2: „²Jézus ezt mondta neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.”

Mt 26,61: „⁶¹akik azt állították, hogy Jézus ezt mondta: „Le tudom rombolni az Isten templomát, és három nap alatt fel tudom építeni.”

Jn 2,19: „¹⁹Jézus így felelt nekik: „Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem.”

ApCsel 6,14: „¹⁴Hallottuk is, amikor azt mondta, hogy az a názáreti Jézus lerombolja ezt a helyet, és megváltoztatja azokat a szokásokat, amelyeket Mózes hagyott ránk.”

A zsidó ember számára a templom a legszentebb hely volt. De itt Jézus feltámadásáról van szó ebben a kijelentésben. A testének templomáról beszélt. A hármasszám is isteni cselekedetre mutat.

De miután nem egyeztek a hamis vallomások, a főpap kezébe vette az ügyet, elismerve ezzel is, hogy nem tud mit felhozni ellene vádként.

Jézus felé fordul és kérdezett tőle: „Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?”

Jézus hallgatása nagy példa mindannyiunk előtt. Úgy irigylem sokszor a magatartását. Vannak helyzetek, amikor a hallgatás többet mond minden szónál. Jézus tudta, hogy mire készülnek, hogy milyen szándék van a szívükben. A 38. zsoltár fényében érthetjük meg igazán hozzáállását: „¹⁴De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját. ¹⁵Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés. ¹⁶Mert benned reménykedem, Uram, te majd megfelelsz nekik, Uram, Istenem!”(Zsolt38, 14-16)

A következő kérdés is megcélozta: „Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?”

Az Isten Fia jelentést is hordozza az Áldott Fia. Az Áldottnak Fia- így az istenkáromlás még erőteljesebb váddá vált.

Az „Én vagyok..”válasszal igazolta, hogy Ő a Messiás, az Áldott Fia. Ő az, aki a hatalmas jobbán ül.

Zsoltárok 110,1: „Így szól az Úr az én uramhoz: Ül a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!” Az ige nemcsak az Ember Fiának a visszajöveteléről beszél, hanem arról is, hogy véglegesen győzni fog Krisztus az ellenség felett.

Jézus Messiásnak vallja magát, aki a jövőben a Hatalmas jobbán ül, és eljön majd megítélni minden titkos dolgot, azt is, amit éppen itt készültek végrehajtani ellen. Egyszer életünk minden eseménye Isten jelenlétének a világosságában mutatkozik meg majd, s egyedül ez adhat bizalmat, békességet, reménységet és szilárd hitet mindazoknak, akik az Úrhoz tartoznak.

A főpap reakciója, hogy megszaggatta a ruháját. A rabbinikus hagyomány szerint mindenkinek meg kellett szaggatni a ruháját, aki istenkáromlást hallott. Akkor lenne értelme az ilyenfajta ruhaszaggatásnak, ha valóban ez lett volna a bűne az Isten Fiának, aki emberré lett értünk és a büntelensége különbözteti meg az embertől.

Az istenkáromlás büntetése halál.

3Móz 24,16: „⁶Aki az Úr nevét káromolja, az halállal lakoljon, irgalom nélkül kövezzék meg az egész közösség. Akár jövevény, akár bennszülött, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét.”

4Móz 15,30: „³⁰De ki kell irtani népe közül azt az embert, akár bennszülött, akár jövevény, aki szándékosan cselekszik, mert az Urat gyalázta meg.”

A főpap döntött. Istenkáromlással vádolja Jézust. S így vált méltóvá a halálra törvényeik alapján.

Jézust itt, mint prófétát gúnyolják ki és alázzák meg. Innentől kezdve már felgyorsulnak az események. Látva az emberi gonoszság pusztító hatását soha nem szabad elfelejtenünk, hogy az Úr kegyelme és irgalma minden felett áll. Azért lehetünk ma együtt és vizsgálhatjuk meg kapcsolatunkat azzal a Jézussal, aki az Áldott Fia. Ámen.

Utóima: Áldott Fia, Te aki értünk mindent elszenvedtél, aki szavak nélkül túrted a vádaskodást, a gúnyolást, a köpéseket és az ütések, kérünk könyörülj rajtunk. Bocsásd meg nekünk, hogy olyan sokszor nem tudunk hálás életet élni azért, amit Te értünk tettél. Bocsásd meg nekünk, amikor mi sem vagyunk különbek, mint az akkori főpapok, írástudók és vének. Bocsásd meg, amikor megfélekedünk arról, hogy a Te mégis szereteted minden Igén és teteden keresztül keres bennünket és döntésre hív, hogy hitünk egyre jobban mélyüljön és formálódjon, elfordulva a kívánságoktól, kérve, hogy a kísértések között Te tarts meg és Te adj erőt.

Így kérünk a nyári időszak után, hogy Te indítsd el ezt a tanévet, hogy számunkra is olyan hely legyen ez a terem, ahol mindig tanulhatunk, ahol fejlődhetünk hitben, ahol találkozhatunk nemcsak egymással, hanem elsősorban Veled, aki kész vagy szólni hozzánk és vezetni nemcsak személyes életünket és családjunkat, hanem azt a közösséget, a pozsonyi református gyülekezetet, ahol Neked szolgálhatunk.

Kérünk a közelünkben élő iskola vagy óvoda kezdő gyermekekért. Urunk Te vigyázz rájuk, őrizd meg őket minden gonosztól.

Imádkozunk a tanárokért, az iskolai közösségek békességéért. A tanár-tanár, tanár-diák, tanár-szülő kapcsolatokért. Urunk, Te munkáld ki az egységet intézményeinkben. Te áld meg azoknak a szolgálatát, akik a jó úton kívánják vezetni a fiatalabb generációkat.

Könyörgünk mindazokért, akiknek ez a tanév nehézségeket, betegségeket és veszteségeket hozott. Légy a gyászolókkal, őrizd és gyógyítsd a lelküket mindazoknak, akik kórház falai között, a Te szent nevedet hívják segítségül. Adj erőt a megfáradtakkak, adj elegendő erőt jelenlévő testvéreinknek, hogy még sokáig jöjjenek, hogy az együttlét örömei töltsék szívüket.

Kezedbe tesszük szolgálatainkat és alkalmainkat. Urunk ne vond meg tőlünk Szentlelked, hanem építs, gyógyítsd és növeld ezt a gyülekezetet, hogy mindenkor hitben növekedve az Úr Jézus Krisztusra mutatva tudjunk együtt tanulni, szeretni, bizonyosságot tenni és szolgálni a másik felé. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Úri ima

Áldás: „¹³Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjete meg Istenetekhez, az Úrhoz! Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és megbánja, még ha veszedelmet hoz is.” (Joel 2,13) Ámen.

Ének: 200:1-6 „Ó, maradj kegyelmeddel...”